

A kondenzátoron belül a térerősség mindenhol egyenlőnek tekinthető, így az általa a testre kifejtett erő vízszintes irányú, nagysága $F = QU/d$. A test vízszintes irányú gyorsulása tehát $a_x = QU/(dm)$.

A gravitációs erő a kondenzátoron belül és kívül is mg , így a test függőleges irányú gyorsulása állandó g nagyságú.

A kondenzátor belsejében t idővel a test elengedése után annak helye $x = a_x t^2/2$ és $y = gt^2/2$, innen $y = (g/a_x) \cdot x$, vagyis a pálya egyenes. A kondenzátoron kívül csak függőleges gyorsulása van a testnek, így mint ferde hajításnál, parabolapályán mozog.

Mivel h magasságból esik lefelé és függőleges gyorsulása állandó, ezért az esés időtartama $t = \sqrt{2h/g}$. A kondenzátoron belül t_1 ideig van a test, ezalatt $v_x = a_x t_1 = \sqrt{a_x d}$ sebességre gyorsul. A kondenzátoron kívül $t_2 = t - t_1$ ideig zuhan tovább állandó vízszintes irányú sebességgel, és $s = v_x(t - t_1)$ távolságra kerül a kondenzátortól. A fentieket behelyettesítve

$$s = \sqrt{\frac{2ha_x d}{g}} - d = \sqrt{\frac{2QUH}{gm}} - d.$$

Vagyis a test a kiindulási helyétől $\sqrt{\frac{2QUH}{gm}} - \frac{d}{2}$ távolságra ér földet.

Bankó Krisztián (Budapest, ELTE Apáczai Cs. J. Gyak. Gimn., 11. o.t.)

dolgozata alapján